

วัยเยาว์ผันชีผ่านจนกร้านโลก
ทุกซ์ดับไข ... เช่น ... กัน ... ไม่ทวนไหว
เห็นคนเอาเปรียบกันสติญไร
ใครเห็นใครเลศล้ำค้องทำลาย

เบือสังคมเนาหมื่นที่เห็นอยู่
มากเมือซู้ดขึ้นอย่างทีนกระหาย
ท้อหน้าเือนย้อมอ่อนเหลียมซ่อนพราย
หมายอย่าหมายความจริงไม่มี

ในสิ่งซึ่งเราให้พอใจรับ
ของเขากลับเก็บกันทุกที่
ยามเราทุกข์หาใครมาโยคี
พอถึงที่ยัมแย้มเหน็บแนมเรา

คำของคนตนรักอนรรฆคำ
มองตอบคาแววเกลี้ยกลายเหยียกเขา
วิชาคอยแทนให้เห็นเงา
ช่างยากเข้าใจซึ้งถึงใจคน

ยิ่งสังคมโรจนัจจทางวัตถุ
อนาถ ... มุทาคีไม่มีผล
ฆ่าได้ ... ฆ่าเหยียบไว้ได้ดินคน
สุขอยู่บนทุกซ์คนอื่นแหละขึ้นใจ

ยิ่งวัยผันชีผ่านจนกร้านกล้า
ไม่รู้ว่าคุณดีหาที่ไหน
เสียกายสุขไว้เศร้าเมื่อเยาว์วัย
จนเพื่อไป ... ชีพนั้นจะผันทวน

มนุษย์
จันท